

תת"ע (חיפה) 9299-03-24 - מדינת ישראל נ' סעיד נאסר נאבלסי

תת"ע (חיפה) 9299-03-24 - מדינת ישראל נ' סעיד נאסר נאבלסי

תת"ע (חיפה) 9299-03-24

מדינת ישראל

נגד

סעיד נאסר נאבלסי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[10.05.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

ב"כ הנאשם טוען כי נבצר ממנו להגיע לדיון נוכח טעות משרדית בשיבוץ הדיון ביומנו.

ביום 26.03.25 הוריתי למשיבה להגיש תגובתה, אשר לא התקבלה עד למועד כתיבת שורות אלו.

על אף היעדר תגובת המשיבה, דין הבקשה להידחות.

הנאשם זומן כדיון בעניינו במועד ביצוע העבירה. ביום 02.07.24 התייצב בא כוחו וביקש דחיית הדיון, והדיון נקבע

ליום 09.03.25 תוך שהובהר כי התייצבות הנאשם חובה אחרת יישפט בהיעדרו.

טענות בא כוחו של הנאשם נוגעות לטעות בשיבוץ הדיון ביומנו, אך בפסיקה נקבע זה מכבר כי אין בעצם העברת

הטיפול בתיק לטיפולו של אחר ואפילו עו"ד מטעמו, כדי לפטור את הנאשם עצמו מחובתו להתייצב לדיון כדיון. ר'

לענין זה עפ"ת 66594-03-24 ארתור דילן (2.5.24) ממנו ניתן להקיש לענייננו:

"המערער הודה בבקשה כי אכן קיבל את הדו"ח, ומסר אותו לחברו, שעה שיכל בסד הזמנים שהיה לרשותו, להגיש

בקשה להישפט או להגיש בקשה להסב את הדו"ח על שם הנהג בפועל, אך פעולה פשוטה זו שניתן לבצע אותו באופן

מקוון, לא בוצע על ידו, ובחר, למסור את הטיפול לידי אדם אחר, גם כשנוקט המערער באפיק פעולה זה של הפניית

הדו"ח לאדם אחר, היה עליו, כפי שקבע בית-משפט קמא, לוודא את ביצוע הפעולה ולפקח על הפניית הדו"ח אל

החבר על מנת לוודא שבסד הזמנים הקבוע תוגש בקשה להסבת הדו"ח או בקשה להישפט, ומשלא עשה כן, אני

תמים דעים עם בית-משפט קמא שאין למערער אלא להלין על עצמו".

כן ר' עפ"ת (ירושלים) 51943-07-23 אבו חרוב (22.1.24):

"כפי שקבע בית המשפט קמא, המערער לא יצא ידי חובתו בכך שמסר את הטיפול בהודעת הקנס למי מטעמו. היה

עליו לעקוב ולוודא כי הטיפול הושלם, וכי הבקשה הוגשה במועד (השוו: ע"פ (ירושלים) 4186/09 שמשון נ' מדינת

ישראל, 26.04.2009; ע"פ (ירושלים) 2161/08 קורנפלד נ' מדינת ישראל, 29.7.2008). מכל מקום, טעות של

הנאשם או מי מטעמו לא הוכרה בפסיקה כעילה המצדיקה הארכת מועד להישפט (רע"פ 5344/23 גלגלי נ' מדינת

ישראל, 15.08.2023; רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז (6) 793, 803; רע"פ 8862/21 מסארה

נ' מדינת ישראל, 29.12.2021).

באשר לטענת ב"כ הנאשם בדבר הטעות המשרדית, רבות נקבע כי שגגה אינה מהווה "סיבה מוצדקת לאי התייצבותו"

לדיון, ו"אינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (פורסם בנבו) וכן רע"פ

9109/17 מקסים סדובי (פורסם בנבו)].

גם לגופם של הדברים, נימוקי הבקשה לא מבססים חשש לעיוות דין ולמעשה רק מציינים כי הנאשם "ביקש להישפט

בגלל שיש לו מה להגיד נגד העבירה שניתנה לו".

במצב דברים זה, שבו לא מתקיים חשד לעיוות דין או סיבה המצדיקה היעדרותו של הנאשם מהדיון, לא מצאתי כי יש

טעם להיענות לבקשתו ולהורות על ביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו. פסק הדין מיום 09.03.25 יוותר על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אייר תשפ"ה, 10 מאי 2025, בהעדר הצדדים.